

2

MOJE SĚGRA JE

UPÍR

Skandálzubní!

Sienna Mercerová

COO
BOO

COO
BOO

MOJE SĚGRA JE
UPÍR

2

Skandálzubní!

Sienna Mercerová

Se zvláštním poděkováním Joshi Greenhutovi

Přeložil Jakub Kalina

Copyright © 2007 by Working Partners Limited
Translation © Jakub Kalina, 2015

ISBN 978-80-7447-763-8

Jenny Meyerové, která je totálně krvavá

❧ KAPITOLA I ❧

Ivy Vegová se ospale vpotácela do jídelny, svezla se na židli a položila si tvář na chladivou kamennou desku stolu. Kéž by tak ještě mohla ležet ve své měkké rakvi. Pondělní rána byla ze všech nejhorší.

„Dobré ráno, ospalče,“ pozdravil ji táta a položil jí misku se snídaní vedle hlavy.

„Pšt,“ zamumlala Ivy. „Ještě spím.“

„Tvoje nejoblíbenější snídaně,“ vmlouval se táta. „Marshmallow se sušenou krví.“

Ivy zamžourala na bílé polštářky želé plovou-

cí v mléce spolu s drobnými rudými šupinkami. „Díky,“ zabručela.

Táta už byl oblečený do práce. Měl na sobě černé kalhoty a černou proužkovanou košili s manžetami. Ustrkl si svého čaje a vzal do ruky televizní ovladač. „Pro mladou rozespalou mysl není nic lepšího,“ zavtipkoval, „než přihloupelé ranní pořady.“

Přejel předpověď počasí a pár talk show, než našel *Ranní hvězdy*.

„Prosím, ne,“ zakňourala Ivy. „Jenom při pohledu na Hvězdnou Serenu mě pálí oči.“

Hvězdná Serena, nejlepší bulvární reportérka WowTV, měla neuvěřitelně zářivé na blond odbarvené vlasy a k tomu oči, které vypadaly, jako by jim nějaký plastický chirurg dodal trvale vykulený pohled naznačující buď obdiv, nebo šok. Poslední dobou se snažila působit jako seriózní novinářka ve své vlastní ranní show *Ranní hvězdy*. Zrovna před několika dny Ivy znechuceně vypnula televizi poté, co se Serena svého hosta zeptala: „Povězte mi, pane senátore, jaký to je pocit, mít po sobě pojmenovaný zákon?“

Dnes ráno stála Hvězdná Serena zády ke skupince lidí a mluvila do mikrofonu. Měla na sobě kraťoučkou modrou semišovou minisukni a plášť ke kolenům a v očích měla pohled, který křičel „šok!“. Bylo to v nějakém parku, nebo možná na hřbitově. Vedle ní stál zanedbaně vypadající puberták oblečený v černé...

Táta přepnul na jiný kanál.

„Vrať to!“ vykřikla Ivy.

„Ale říkala jsi...“

„Já vím. Vrať to!“ zopakovala.

Ivy nemohla uvěřit svým očím. Kluk stojící vedle Hvězdné Sereny byl Garrick Stephens, jeden z nejhluupějších upírů ve škole. On a jeho přítroublí kamarádi – všichni jim říkali Zrůdáci – prováděli vždycky ty největší pitomosti, jako třeba když zkoušeli, kdo z nich sní nejvíc česnekových krutonů dřív, než mu začne být opravdu zle. Rozhodně nebyli tak děsiví, jak by se podle jejich smradu mohlo zdát, zato ale uměli být pěkně otravní.

Co ten dělá v celostátní televizi? říkala si Ivy.

„Myslím, že to je z místního hřbitova,“ poznamenal táta.

Ivy došlo, že má pravdu – tu reportáž natáčeli jen pár ulic od jejich domu.

Kamera zabrala prázdný hřbitov a Ivyin táta zesílil hlasitost.

„... včerejší pohřeb v poklidném městečku probíhal za velmi podivných okolností. Na tomto hřbitově ve Franklin Grove měl být pohřben místní občan Alan Koontz. Když rakev s panem Koontzem spustili do země, očití svědkové viděli, jak se rakev pootevřela.“ Kamera přiblížila záběr na otevřenou tmavě modrou rakev ležící vedle hrobu. „K hrůze všech přítomných z rakve vylezl údajně živý člověk,“ pokračovala Serena. „Vdova po panu Koontzovi na místě omdlela a byla převezena k ošetření do městské nemocnice.“

Na obrazovce se znovu objevila zamračená tvář Hvězdné Sereny. „Přátelé rodiny tvrdí, že ten člověk se panu Koontzovi ani trochu nepodobal a navíc že to byl mladý chlapec.“ V záběru se objevil Garrick, který si olízl dlaň a pak si s ní uhladil vlasy.

Tou dobou už se Ivy také mračila. Garrick a jeho kamarádi neměli ani ponětí, co to znamená

chovat se „diskrétně“. Nejspíš to slovo neuměli ani napsat. Už od doby, kdy byli malé děti, se Ivy pokaždé divila, jak Zrůdáci klidně balancovali na hranici porušení Prvního zákona noci – žádný upír nikdy nesmí prozradit svůj původ nikomu zvenčí.

Ivy z toho neměla moc dobrý pocit. Nedávno přece sama porušila První zákon. I když neměla jinou možnost. Jen těžko mohla před svým jedno-vaječným dvojčetem Olivii skrýt skutečnost, že je upírka, přestože samotná Olivia je člověk.

S Olivii se o sobě dozvěděly až teď, na začátku školního roku. Při narození je rozdělili a dali k adopci různým rodičům, a tak Ivy vůbec nevěděla, že má dvojče, dokud se Olivia neobjevila na základní škole ve Franklin Grove. Pro Olivii to byl úplně stejný šok.

Možná jsem porušila První zákon, ale aspoň jsem se neodhalila před celým světem na celostátní televizní stanici! pomyslela si Ivy.

Hvězdná Serena se podívala přímo do kamery. „Já, Hvězdná Serena, vám teď přináším exkluzivní rozhovor s tímto třináctiletým chlapcem,

který byl málem pohřben zaživa. Myslím, že se mnou budete souhlasit, že tento příběh je skutečně... NEPOHŘBITELNÝ!“ Nad Garrickovou hlavou se na obrazovce objevilo slovo „NEPOHŘBITELNÝ!“ a Ivy zakoulela očima. Serena si vždycky do svých reportáží vymýšlela praštěná slova.

„Super!“ zakřenil se Garrick Stephens.

Ivy začalo tepat v hlavě. *Pro všechno v podsvětí,* říkala si, *jak se nám asi podaří zamést pod koberec upíra, co uprostřed pohřbu vyskakuje z rakve?*

„Pane Stephensi,“ obrátila se Hvězdná Serena ke svému úlovku. „Jak se cítíte?“

„Cítím se skvěle!“ usmál se Garrick.

„Výborně!“ reagovala Serena trochu zamračeně. Zjevně čekala, že Garrick bude otřesený. „Jak dlouho jste v té rakvi byl?“

„Asi tak sedm, osm hodin.“

„To muselo být hodně děsivé,“ politovala ho Hvězdná Serena.

„Až potom, když nosiči tu rakev zvedli a vzbudili mě,“ prohlásil Garrick a našťavaně pohlédl do kamery.

„Chcete říct, že jste v té rakvi spal?“ podivila se Serena a vykulila oči ještě víc.

„No jo,“ zabručel Garrick. „Spal jsem jako mrtvola.“

Ivy sebou trhla, když Hvězdná Serena nevěřícně zakroutila hlavou. „Skoro to zní, jako by se vám tam líbilo.“

Garrick pokrčil rameny.

„Pane Stephensi,“ řekla Serena trochu odtažitým tónem, „neznám žádného člověka, který by spal v rakvi.“

„To nebyl můj nápad,“ vykrucoval se Garrick.

„Ne?“ podivila se. „A čím nápad to tedy byl?“

Garrick už se chystal odpovědět, ale pak si to nejspíš rozmyslel. Zkřížil paže na hrudi. „Nechci je dostat do potíží.“

„Chcete říct, že ti lidé, co vám to udělali, jsou vaši přátelé?“ ujišťovala se Hvězdná Serena.

„Přesně tak,“ odvětil Garrick s úsměvem.

„Chcete říct...“

„Jsme králové základky ve Franklin Grove!“ rozmáchl se Garrick divoce. „Hej, Kyle, Ricky, Dylan! Jsem v bedně!“

To je ale blbec! pomyslela si Ivy.

„Tušíte, proč to vaši přátelé udělali?“ naléhala Hvězdná Serena.

„Vsadili se se mnou, že nevlezu dovnitř,“ vysvětlil Garrick s rozzářenýma očima. „Tak jsem to udělal.“

Z Garrickova výrazu Ivy poznala, že lže. Jen předstíral, že to byla sázka, aby neprozradil žádné upírské tajemství – jako třeba že upíři skutečně spí v rakvích. Pořád to ale byla dost hloupá výmluva, hlavně proto, že dál plácal o tom, jak se vyspal snad nejlíp ve svém životě.

„Interna 3 je ta nejlepší rakev na světě,“ rozplýval se a vzal si do ruky mikrofon. „Když říkájí ‚odpočívejte v pokojí‘, myslí to vážně!“

„Pane Stephensi, prosím,“ přerušila ho Serena. „Nic z toho ale nevysvětluje, jak jste se ocitl na pohřbu pana Koontze.“

„No jasně. Kamarádi si prostě mysleli, že bude legrace, když mě tam nechají – díky moc, kluci!“ mrkl Garrick. „A pohřební služba si pak popletla rakve. Víte, že Interna 3 je nejprodávanější rakev v Americe?“

Hvězdná Serena mu vytrhla mikrofon z ruky. „To skutečně máme věřit, že to byl pouze nevinný studentský žertík?“ zeptala se Garricka, který jen pokrčil rameny.

„Nebo,“ pokračovala a pomalu se otočila do kamery, „jsme se nechtěně stali svědky nějakých *nechutných* praktik?“

Ale ne, říkala si Ivy. *Hvězdná Serena ucítila krev.*

„Je zjevné, že hrůzná posedlost smrtí,“ komentovala celou událost Serena, zatímco kamera zabírala v detailu její šokovaný výraz, „tohoto zvrhlíka málem stála vlastní život!“

„Komu říkáte zvrhlík?“ ozval se Garrickův hlas.

„A není jediný,“ ignorovala ho Serena. „Když se rozhlédnete po tomhle ospalém městečku, brzy zjistíte, že místní děti propadají temné posedlosti.“ Živé vysílání přerušil krátký záběr z nákupního centra, který zachycoval skupinku gotiků z šesté třídy.

„Budou je snad mladí z celé Ameriky následovat?“ zeptala se Serena zlověstně, když se znovu objevila na obrazovce. „Já, Hvězdná Serena, si ne-

dám pokoj, dokud nezjistím, jaká hrozivá pravda se skrývá za tím, co se tady děje.“

To ne, říkala si Ivy. Už zase se chystá říct to svoje heslo.

„Protože hvězda Pravdy musí zářit dál!“ prohlásila Hvězdná Serena dramaticky, zatímco máchala mikrofonom ve vzduchu. Byl to snad ten nejhorší reportérský výstup, jaký kdy Ivy viděla. „Viděli jste Hvězdnou Serenu. Dobré ráno, Ameriko!“

Serenu vystřídala reklama a Ivyin otec vypnul televizi. „Musíš mi slíbit,“ otočil se k Ivy, „že jestli někdy budeš v televizi, uděláš lepší dojem než ten kluk, Garrick Stephens.“

„To není legrace, tati,“ připomněla mu Ivy. „Jestli Hvězdná Serena začne vážně pátrat mezi gotiky ve Franklin Grove, sám víš nejlíp, co může zjistit. Co když odhalí existenci upírů? Nikdo z nás už pak nebude v bezpečí!“

Její táta položil svůj hrnek s čajem na stůl. „Ivy,“ řekl blahosklonně, „mluvíme tady o ženě, která se proslavila svojí reportáží o botách bohatých a slavných! Dost pochybuji, že by se jí někdy

podařilo vyhrabat nějaký skutečný důkaz. A navíc, jakmile se objeví nové drby z Hollywoodu, Hvězdná Serena na Franklin Grove zapomene.“

Ivy si vzdychla. „Doufám, že máš pravdu,“ řekla a odnesla prázdnou misku do kuchyně, „protože jestli ne, tak potom těžko ještě někdy seženeme marshmallow se sušenou krví.“

Když v pondělí ráno přijížděly ke škole, Olivia Abbottová si zrovna natírala rty růžovou rtěnkou a prohlížela se při tom v zrcátku ve stínítku. Její máma najednou zalapala po dechu. Olivia otočila stínítkem, až v něm uviděla vstup do školy obklopený lidmi a řadu televizních přenosových vozů stojících u chodníku.

„Páni!“ vykřikla.

Máma zastavila vedle zaparkovaných aut a chystala se vystoupit.

Olivia ji chytila za ruku. „Kam jdeš?“

„Chci se podívat, co se to děje,“ odpověděla máma.

Olivia zavrtěla hlavou. „Nemůžeš jít do školy se mnou.“

„Proč ne?“ zeptala se máma.

„Protože jsem v osmé třídě,“ vysvětlila Olivia.

Máma se usmála a zavrtěla hlavou. „No tak dobře,“ povzdechla si.

„Není to tvoje chyba,“ ujišťovala ji Olivia. „Platí to pro všechny mámy. Je to takové pravidlo. Zavolám ti.“ Pak mámu líbla na tvář, vystoupila z auta a protáhla se mezi dvěma televizními vozy.

Proplétala se po schodech mezi lidmi a snažila se nezakopnout o žádný z kabelů, které si tam televizní štáb natáhl. Rozhlížela se po davu obklopeném reportéry, až před sebou zahlédla blondáté kudrnaté vlasy. „Camillo!“ zavolala.

Camilla Edmunsonová se ohlédla a zamávala na ni. Když k ní Olivia došla, Camilla se zeptala: „Věřila bys tomu?“

„Co se to tady děje?“ zeptala se Olivia.

„Všichni se snaží dostat do televize,“ odpověděla Camilla. Nedaleko zahlédla Olivia Kylea Glasse, jednoho z party kluků, kterým se říkalo

Zrůdáci, jak dělá dvěma prsty jednomu z nic netušících reportérů nad hlavou králičí uši. Kameraman divoce mával rukama ve snaze ho odehnat.

Olivia se zamračila. „Asi mi něco uteklo.“

„Tys to neslyšela?“ zeptala se Camilla nevěřícně. „Garrick Stephens včera během něčeho pohřbu vyskočil z jeho rakve. Jako když padouch Zoltán uprchl skrytý v kryokabině.“

Olivii došlo, že její kamarádka mluví o nějaké ze svých zamilovaných sci-fi knih. Olivii se vždycky líbily spíš upírské romány. Do té doby, než se přestěhovala do Franklin Grove, si vlastně myslela, že upíři jsou *jenom* v knihách.

To se ale pletla. Pořád ještě se jí točila hlava, když si uvědomila, že Franklin Grove je plné žijících, dýchajících a po krvi lačících upírů. Většina z nich, až na Garricka a jeho kamarády, byli vážně krásní.

Nikdo z ostatních lidí ve Franklin Grove neměl ani tušení, že jejich město je něco jako upírská základna, protože to bylo jedno z hlavních upírských pravidel: *Nikdo se to nesmí dozvědět*. Takže

vyskočit z rakve během pohřbu nejspíš bylo trochu přes čáru.

Jediným důvodem, proč Olivia věděla o existenci upírů, byla Ivy Vegová, s níž se seznámila hned ve svůj první den ve Franklin Grove. Olivia byla čistokrevná roztleskávačka a Ivy zase zapřísáhlá gotička, takže zpočátku se zdálo, že jsou odlišnější než černá lékořice a cukrová vata. Ale brzy jim oběma došlo, že vypadají *naprosto* stejně.

Vlastně – a tady to teprve dostává pořádné grády, říkala si Olivia – zjistily, že jsou identická dvojčata. Tedy až na jednu věc: Ivy je upírka!

„V každém případě,“ vyprávěla Camilla, „teď o Franklin Grove mluví celá Amerika a všechna média – hlavně Hvězdná Serena – se snaží vytřískat z té Garrickovy eskapády velký příběh o úpadku americké mládeže.“

„Cože?“ Olivii údivem spadla brada. „Hvězdná Serena z WowTV? Vždyť ta je děsně slavná!“

Camilla přikývla, ale zjevně z ní nebyla tak nadšená. „Myslí si, že tady všichni skrýváme nějaké hrozné tajemství.“

Olivii se rozbušilo srdce. „Jako jaké?“

„Kdo ví?“ odpověděla její kamarádka. „Asi ta-
dy toho moc nevypátrá. Franklin Grove je nejspíš
to úplně nejobyčejnější město v celé Americe.“

Olivia se nervózně usmála. Camilla neměla
o ničem ani ponětí.

*Asi bych měla najít Ivy, pomyslela si Olivia,
a zjistit, co na to říká ona!* „Jdeme dovnitř?“ zepta-
la se.

Proplétaly se mezi lidmi směrem ke vchodu
do školy. Najednou Olivia zaslechla, jak na ni
volá známý pištivý hlásek. Snažila se ho igno-
rovat a jít dál, ale ten hlas zaječel ještě hlasitěji:
„OLIVIE!“

Olivia sebou trhla a řekla Camille, ať jde
dál sama. Pak se neochotně otočila k Charlotte
Brownové, kapitánce týmu roztleskávaček, která
na Olivii mávala, ať jde za ní do kruhu kamer.

Od chvíle, kdy se Olivia před několika týdny
dostala do týmu, se Charlotte chovala, jako by
úplně zapomněla, že se pokusila překazit Olivii
její účast v konkurzu. Naopak se ona i její kama-
rádky Katie a Allison k Olivii chovaly, jako by byla
jejich nejlepší kámoška. *Aspoň vypadáme opravdu*

jako tým, pomyslela si Olivia, když se k nim prodírala davem.

„Řekni jim to, Olivie!“ Charlotte ji chytila za ruku a dotáhla ji před kamery. „Víš co – jaké to je, být tady nová. Kolik tady na člověka čeká děsivých nástrah.“

Olivia nakrčila nos. Kamera zablikala. „No, já, ehm, já vážně...“

Televizní reportér ve zmačkaném obleku strčil Olivii před nos mikrofon. „Spala jste někdy v rakvi?“

„Ne,“ pípla Olivia nevěřícně.

Nějaká žena s diktafonem v ruce se zeptala: „Znáte pouliční gang, který si říká Zrůdáci?“

Olivia zavrtěla hlavou. „Neříkala bych jim zrovna...“

Drobná, odhodlaně se tvářící žena v upnutém svítivě oranžovém kostýmku se procpala mezi ostatními. Ve slunečním světle se zaleskly její blondáté vlasy. Olivia zalapala po dechu. Byla to sama Hvězdná Serena. Vypadala o dost menší než v televizi.

„Cítila jste se někdy,“ strčila svůj mikrofon

Olivii pod bradu, „ohrožená tím, že všichni okolo chodí v černé?“

To je ale hloupá otázka! pomyslela si Olivia. „Od kdy je něco špatného na tom, že někdo chodí v černém oblečení?“ zeptala se.

Charlotte ji odstrčila. „Ano, slečno Sereno, já rozhodně ano!“ vykřikla, zjevně úplně mimo z toho, že může mluvit s tak slavnou reportérkou, jako je Serena. „Jednou,“ vyprávěla a dramaticky si odhodila vlasy z čela, „jsem byla na záchodech a natírala si rty leskem, když tam najednou přišly dvě gotičky. Od hlavy až k patě byly oblečené v černých hadrech a nehty měly nalakované na černo. A hádejte, co udělaly. *Zavrčely* na mě!“

„Zavrčely na vás?“ zopakovala Hvězdná Serena.

„No jo,“ přikývla Charlotte vážně. „Byla jsem tak vyděšená, že jsem se ani nedolíčila a radši jsem utekla!“

„Takže vy vnímáte jako problém,“ vyzvídala Serena, „že je tolik studentů ve Franklin Grove posedlých temnotou?“

„Rozhodně!“ přikyvovala Charlotte horlivě.

„Černá je totálně out!“ Pak ukázala na Sereniny tyrkysové lodičky s jehlovými podpatky. „Mimochodem, máte úžasné boty. Jsou z Hollywoodu?“

Olivia využila příležitosti a vypařila se, vyběhla do schodů a vpadla do budovy. Musela si se sestrou promluvit o tom, co se tam venku děje.

Přes chodbu zahlédla Ivy, jak stojí u skříňky se svým novým klukem, Brendanem Danielsem. Dokonce ani on si ještě nevšiml, že Olivia a Ivy vypadají úplně stejně. „Uvidíme se později, ano?“ slyšela Olivia Brendana.

Ivy si pohrávala se smaragdovým prstenem, který měla pověšený na krku. „Dobře,“ vrkala. Její sestra byla *bláznivě* zamilovaná. Podle Olivie to bylo děsně roztomilé.

Zatímco čekala, než se ti dva rozloučí, točila si na prstě se svým prstenem. Právě díky těm stejným smaragdovým prstenům se Ivy a Olivia poznaly. Každá měla svůj prsten jako jedinou památku na biologické rodiče.

Brendan ji na odchodu přátelsky pozdravil „Ahoj Olivie!“

„Budu hádat,“ začala Olivia. „Pořád jsi mu o nás neřekla.“

„Přísahám, že jsem to zkoušela,“ odpověděla Ivy a sundala si tenoučký černý svetrík, pod kterým měla šedivé tílko s obrázkem tváře Edgara Allana Poea. „Ale nějak nemůžu natrefit na vhodnou chvíli, kdy bych mu měla říct: ‚A mimochodem, zlato, mám sestru dvojče, o které jsem nikdy nevěděla.‘“

„Nakonec,“ upozornila ji Olivia, „to stejně budeme muset říct všem, i našim rodičům.“

Najednou se v chodbě strhl rozruch, a když se Olivia ohlédla, uviděla Garricka Stephense, který si vykračoval okolo ve slunečních brýlích a černém tričku s nápisem *INTERNA 3 – ODPOČÍVEJTE V POKOJI!* Ostatní Zrůdáci se za ním táhli jako smrad. Studenti se před nimi rozestupovali, jako by Garrick byl hvězdný zadák, který právě vyhrál důležitý zápas – nebo zadák, který právě prohrál důležitý zápas, protože vběhl do špatné koncové zóny. „Autogram?“ vykřikoval Garrick nonšalantně. „Chcete autogram?“

Ivy rozčileně zavrtěla hlavou. „Asi ho užkr-

tím,“ zavrčela. „Věřila bys, že jsem dneska musela jít dovnitř bočním vchodem? Brendan jím šel taky. Hlavním vchodem bychom se dovnitř nedostali živí.“

„Přesně o tom jsem s tebou chtěla mluvit,“ odpověděla Olivia. „Viděla jsem, jak Hvězdná Serena zpovídala Charlotte. Tvrdila jí, že na ni dvě gotičky vrčely na záchodech.“

„Nevrčely jsme,“ bránila se Ivy. „To bylo štěkání. Noční temnoto, loni si nechala udělat na hlavě trvalou, se kterou vypadala jako pudlák.“

Olivia se zasmála, ale její sestra se tvářila zachmuřeně.

„Tohle je vážné, Olivie,“ řekla Ivy ustaraně. „Doufala jsem, že se na tu událost brzy zapomenou, ale se všemi těmi reportéry a lidmi jako Charlotte a Garrick, kteří jim nahrávají, k tomu jen tak nedojde.“

Pak k nim přistoupila Sophia Hewittová, Ivyina nejstarší kamarádka, která měla na krku zavěšený velký digitální foťák. „Kód černá,“ zašeptala tajemně. „Opakuju, kód černá.“ A s tím zase odkráčela.

Ivy si rychle hodila černou koženou kabelku na rameno a zabouchla svoji skříňku.

„Co znamená kód černá?“ zeptala se Olivia tiše.

„Záchody v křídle přírodních věd,“ řekla Ivy a rozběhla se chodbou. Olivia hned vyrazila za ní.

Když obě vrazily do dveří, Sophia už byla uvnitř a kontrolovala kabinky, jestli uvnitř není nikdo další.

Pak se s rukama v bok otočila k Ivy a Olivii. „Garrick Stephens se s nikým nevsadil. Prohlížel si zboží!“

„To myslíš vážně?“ zeptala se Ivy.

„Smrtelně,“ odvětila Sophia.

Olivia řekla: „Já to nechápu.“

„Upíři střídají rakve asi tak podobně jako lidi střídají mobilní telefony,“ vysvětlila Ivy.

„A Interna 3 je ta úplně nejnovější a nejlepší rakev snů,“ dodala Sophia. „Ne že by si ji Garrick mohl dovolit. Ale říkal si, že by nebylo špatné si ji vyzkoušet.“

Ivy se zamračila. „Pohřební služby často provozují upíři. Jejich vzorkové prodejny slouží li-

dem i upírům. Ale tentokrát si museli splést rakvy z prodejny s rakví toho nebožtíka.“

Sophia se zakousla do svého černého nehtu. „Dělá mi to vážně starosti, Ivy. Hvězdná Serena vypadá, že zoufale touží po pořádném příběhu. I když žádný nenajde, určitě si nějaký aspoň vymyslí!“

Olivii začalo docházet, jak moc je v sázce. Nešlo jen o nějakou bulvární reportáž. Něco takového by mohlo vyústit v ten největší hon na čarodějnice od dob, no, honů na čarodějnice. Co by asi tak lidé udělali, kdyby zjistili, že mezi nimi žijí upíři?

„Musíme se Hvězdné Sereny nějak zbavit,“ podotkla Sophia.

Ivy i Olivia souhlasně přikývly.

„Máš nějaký nápad?“ zeptala se Ivy.

„Já nevím!“ Sophia zoufale rozhodila ruce. „Proto jsem vás sem přece zatáhla!“

Ivy si povzdechla a všechny tři chvíli mlčely.

„Musíme ji nějak rozptýlit,“ řekla nakonec Olivia zamyšleně.

„Přesně tak,“ souhlasila Ivy. „Táta si myslí, že Hvězdná Serena na Franklin Grove zapomene,

jakmile se objeví nějaké čerstvé drby z Hollywoodu.“

„Skvěle!“ zabručela Sophia sarkasticky. „Takže stačí, když jedna z nás začne chodit s letošním mužem roku.“

„Hlásím se jako dobrovolník!“ zazpívala Olivia ve snaze trochu uvolnit napětí.

„Já jenom říkám,“ obořila se Ivy na Sophii, „že potřebujeme najít nějaký příběh, který Serenu bude zajímat víc než upíři.“

„Tak poslouchejte,“ vložila se do toho Olivia, „teď se všichni uklidníme. Možná bychom mohly zkusit Serenu přesvědčit, že jsou ve Franklin Grove vlkodlaci – nebo vymyslet nějakou podobnou hloupost.“

Ivy a Sophia si vyměnily nervózní pohledy.

Olivia zamrkala. „Neříkejte mi, že ve Franklin Grove skutečně žijou vlkodlaci!“

Ivy zvedla obočí a právě v tu chvíli zazvonilo na první hodinu.

„Zvoní!“ vyhrkla Sophia. Společně s Ivy vyběhly ze záchodů a nechaly tam Olivii s pusou otevřenou dokořán.

❧ KAPITOLA 2 ❧

Po třetí hodině Ivy pořád ještě přemýšlela, co udělat s Hvězdnou Serenou. Otevřela svoji skříňku a roztěkaně odhodila sešit do nepořádku mezi lichou botu a hromádku knih. Celý obsah její skříňky se začal třást a Ivy se vrhla dopředu právě ve chvíli, kdy se hromada věcí vyvalila ze skříňky ven. Zůstala tam stát s gumovým netopýrem z halloweenského plesu v ruce a s hromádkou věcí, o kterých ani nevěděla, že je má, u nohou.

Tohle není dobré znamení, říkala si.

Trvalo jí celou věčnost, než všechno posbírala a nacpala to zpátky do skříňky. Nakonec na podlaze zůstal jen pár černých bot. Ivy chtěla jednu z nich zvednout, jenže ta se ani nehnula. S našťvaným zabručáním s ní pořádně trhla.

„Hej!“ ozval se nějaký hlas a bota ucukla.

Ivy zavřela dvířka skříňky a zjistila, že boty patří Sophii.

„Kde jsi byla?“ vyptávala se Sophia.

„Uklízela jsem si skříňku,“ odpověděla Ivy rozpačitě.

„Uklízela sis skříňku?“ zopakovala Sophia nevěřicně. „No, tak zatímco sis uklízela skříňku, Hvězdná Serena přesvědčila ředitele Whiteheada, aby svolal setkání s redakcí Písmáka!“ *Franklinský písmák* byl školní časopis, v jehož redakci Ivy působila jako šéfredaktorka a Sophia jako fotografka.

„Proč?“ zeptala se Ivy.

„To nevím,“ odpověděla její kamarádka. „Ale nekouká z toho nic dobrého!“

„A kdy je to setkání?“

Sophia se s hraným klidem podívala na ho-

dinky. „No, víš... PRÁVĚ TEĎ!“ odpověděla a strkala Ivy před sebou.

Zatímco spěchaly chodbou, Sophia zašeptala: „Nezapomeň, že jsme jediné upírky v redakci.“

„A právě proto si musíme Serenu naklonit na svoji stranu,“ odpověděla Ivy a prošla za kamarádkou dveřmi z pískovaného skla do redakce Písmáka. Nebylo pochyb o tom, že přišly jako poslední. Všichni ostatní už seděli okolo velkého jednacího stolu. Na druhém konci místnosti stála Hvězdná Serena a vedle ní ředitel Whitehead.

Je o dost menší, než vypadá v televizi, pomyslela si Ivy.

„Díky, že jste přišli,“ uvítala je Hvězdná Serena se zářivým úsměvem a mrkla někam dozadu za ně.

Ivy se otočila a zjistila, že hledí přímo do kamery WowTV. Předtím si toho kameramana napaného v rohu vedle dveří vůbec nevšimla. Na okamžik měla pocit, jako by zkameněla – *nesnášela* kamery, davy a diktafony.

S kamerou nebo bez kamery, musím Hvězdnou Serenu okouzlit, připomněla si v duchu. Polkla,

pak se podívala přímo na Serenu a usmála se, jak nejzářivěji dovedla. „Jako šéfredaktorka *Franklinského písmáka* bych chtěla říct, že to je velká čest, setkat se s novinářkou vašeho, ehm, formátu, slečno Sereno. Jsem si jistá, že se od vás máme všichni co učit.“

„Děkuji,“ řekla Serena, zjevně potěšená lichotkami. Ukázala na kluka, který jí seděl nejbliž. „Tento mladý muž mi právě řekl totéž.“

Toby Decker, jeden z nejlepších redaktorů v redakci, se mírně začerveněl. Blondáté vlasy měl pečlivě sčesané dozadu a na sobě měl modrou košili a červenou kravatu. Ivy napadlo, že vypadá, jako by usiloval o její pozici.

Sophia a Ivy si sedly vedle Camilly Edmunsonové, která pro časopis psala knižní recenze.

Serena se vlezle opřela dlaněmi o stůl. „Svolala jsem vás, kolegové novináři, protože potřebuji vaši pomoc.“

„Uděláme, co budete moct,“ prohlásil Toby horlivě a všichni přikyvovali.

„Výborně,“ řekla Serena. „Protože bych potřebovala, aby mi jeden z vás pomohl s mojí ce-

lostátně vysílanou reportáží o životě ve Franklin Grove.“

Několik lidí zalapalo po dechu.

„To jako že potřebujete asistenta?“ zeptal se Will Kerrell, sedmák, který psal většinou o sportu.

„Přesně tak,“ přikývla Hvězdná Serena. Odmlčela se, aby všem dala čas tu informaci zpracovat. „Udělám si malý konkurz a ten, kdo v něm zvítězí, mi bude dělat asistenta.“

„Jak vzrušující,“ zaradoval se ředitel Whitehead.

O co jí jde? říkala si Ivy podezřívavě.

Hvězdná Serena se rozhlédla okolo stolu. „Každý, kdo se chce zúčastnit konkurzu, musí přinést nějaký citát o Garricku Stephensovi a jeho rakvi.“

„Jaký citát?“ zeptala se Kelly Marlingsová, otevřela svůj kroužkový blok a začala si horečně dělat poznámky.

„Chci něco šťavnatého,“ vysvětlila Hvězdná Serena. „Něco, co americkou veřejnost nenechá v klidu. A ten, kdo sežene nejlepší citát, za odměnu získá možnost pomáhat mně, Hvězdné Sere-

ně z WowTV, s mojí reportáží," dokončila Serena s jiskřícíma očima.

Ivy začínalo docházet, co má Serena v plánu. *Chce nás zneužít k tomu, abychom vypátrali věci, které by žádný dospělý nezjistil,* pomyslela si.

Ivy ucítila, jak jí Sophia strká do dlaně kousek papíru. Pod stolem ho rozložila a uviděla jeden z kamarádčinych králičích komiksů. Byl nakreslený ve spěchu. Mezi několika králičky s vykulenýma očima stál jeden zvlášť hubený králík s obrovskýma očima a zářivým úsměvem – zjevně Hvězdná Serena. V bublině nad ním se psalo: „První králiček, který mi nabídne svoji srst, získá králičí kožich!“

Ivy potlačila úsměv. *Hvězdná Serena možná tak úplně nedodrží novinařskou etiku,* říkala si v duchu, *ale není tak hloupá, jak vypadá.*

Ivy si odkašlala. „Je nutné, aby ten citát byl o tom Garrickově vystoupení na hřbitově?“ zeptala se. „Vždyť to byl přece jenom hloupý žert, ne?“

„Myslím, že je za tím něco víc,“ řekla Serena významně, „a jsem si jistá, že dobrý novinář přijde na to, co to je.“

Tak to by byl můj pokus ji vykolejit, pomyslela si Ivy.

Camilla trochu znuděně zvedla ruku. „Musíme ten citát shánět všichni? Já třeba dělám spíš kritiku než reportáže.“

„Zúčastnit se mohou jen ti, kdo mají zkušenosti s investigativní novinářinou,“ odpověděla Serena.

Ivy si všimla, jak se Sophia na Camillu zakřešnila a zašeptala: „Tak to vypadá, že my dvě jsme z obliga!“

„Pro vás, kdo se konkurzu zúčastní, si nedovedu představit lepší příležitost než mít možnost pracovat s tak uznávanou novinářkou, jako je Hvězdná Serena.“ řekl ředitel Whitehead.

Sophia vybuchla opovržlivým smíchem. Ivy ji pod stolem nakopla a její kamarádka se pokusila svůj smích zamaskovat odkašláním. Přešla do dramatického záchvatu kašle a směrem k Ivy pokrčila rameny, jako by říkala „hups“. I Camilla potlačovala smích.

Jestli si toho Hvězdná Serena všimla, nedala na sobě nic znát. Oblažila všechny u stolu svým

slavným úsměvem. „Na sehnání toho nejlepšího citátu máte 24 hodin. Ať vyhraje ten nejlepší!“ prohlásila.

„Děkujeme, slečno Sereno,“ řekl Toby Decker profesionálně. Pak se začali redaktoři Písmáka hrnout ven z místnosti. Cestou si povídali o svém důležitém úkolu. Sophia se také chystala odejít, ale Ivy ji vzala za ruku. Nejdřív si musely promluvit se Serenou.

„Uvidíme se později,“ řekla Camilla směrem k Ivy a Sophii a zamířila ke dveřím. Jenže těsně předtím, než vyšla ven, se otočila a zamířila ke kameramanovi.

„To je Znamení kyborga!“ ukázala Camilla na mužovo tričko.

„Ty jsi fanyнка Coal Knightleyové?“ podivil se.

Vzápětí už byli ztraceni v rozhovoru o knihách Coal Knightleyové.

Ivy a Sophia si zatím šly promluvit se Serenou. Novinářka vzala Ivy za ruku a potřásla si s ní. Přitom se zahleděla na Ivyiny prsty. „Zajímavá volba laku na nehty,“ řekla a gestem naznačila kameramanovi, aby šel blíž. Ten si toho nevšiml,

protože se zapovídal s Camillou, a tak se Serena na Ivy uměle usmála a volnou rukou na něj divoce zamávala. Nakonec vykřikla: „Martine!“

„Promiň!“ omluvil se kameraman a spěchal k Sereně, zatímco Camilla odešla z redakce.

Serena nakonec dopáleně pustila Ivyinu ruku. Pátravě si ji i Sophii prohlížela. „Vy dvě určitě kamarádíte s Garrickem Stephensem.“

Sophia se uchechtla a Ivy do ní dloubla loktem dřív, než řekne něco pichlavého. „To si myslíte proto, že na sobě máme tmavé oblečení?“ zeptala se Ivy nevinně.

Hvězdná Serena přikývla. „Přesně tak.“

Ivy se zamračila. „Tím chcete říct, že se držíte stereotypů?“

„Cože?“ zabručela Hvězdná Serena. „Ne. Samozřejmě že ne.“

„Díky bohu,“ řekla Ivy. „Protože ředitel Whitehead vždycky říká, že správný novinář se nikdy nenechá ošálit předsudky.“ Usmála se na ředitele, který stál za Serenou.

„To je pravda!“ potvrdil ředitel Whitehead vesele.

„S tím musím souhlasit,“ řekla Serena upjatě a nervózně mrkla směrem ke kameře. Pak změnila téma. „Povězte mi, kam chodíte po škole?“

„Do obchodáku,“ pokrčila rameny Sophia. „Nebo do restaurace.“

„Do jaké restaurace?“ zeptala se Hvězdná Serena okamžitě.

„Líbí se nám v Ukecaným masu,“ odpověděla Ivy.

„To je ta, která uvnitř vypadá jako chladicí box na maso?“ zjišťovala Serena.

Ale ne, pomyslela si Ivy. Ona kope hlouběji a hlouběji a brzy natrefí na rakev. „Taky to mám ráda u Mistra šťáv,“ zalhala Ivy.

„Já taky,“ vyhrkla rychle Sophia.

Hvězdná Serena se odmlčela. „Takže vy dvě Garricka Stephense neznáte?“

Ivy i Sophia mlčely.

„A nevíte nic o něm ani o jeho kamarádech?“ tlačila na ně Serena.

„Všichni jim říkají Zrůdáci,“ ozval se Toby, který stál opodál. Ivy si ani nevšimla, že tam ještě je.

Hvězdná Serena na něj povzbudivě kývla a Toby pokračoval. „Pořád provádějí různé vtípky a rošťárny. Před několika týdny mě dotáhli k Ivy na nějakou party, přestože věděli, že mě nikdo nepozval.“

Ivy sebou trhla. Serena se na ni podívala. „Vy jste pozvala Garricka Stephense na party?“

„Víte, to byla jenom halloweenská party,“ polkla Ivy. „Pozvání dostalo spoustu lidí.“

„Ale ne Toby, se kterým spolupracujete na školním časopise?“ podivila se Serena s významným pohledem.

Ivy bezradně pokrčila rameny.

Hvězdná Serena se obrátila zpátky k Tobymu. „Co ještě mi můžete říct o Garrickovi a jeho kamarádech?“

„Myslím, že milují heavy metal,“ řekl Toby, „ale třeba jen nosí taková trička. A pořád říkají podivné věci, jako třeba ‚dáme si trochu krve‘ a tak.“

Ivy cítila, jak jí vyschlo v krku.

„Dáme si trochu krve?“ Serena vykulila oči. „Jste si jistý?“

„Ano,“ přitakal Toby.

Serena mrkla na kameramana. „A máme to,“ řekla. Tobymu ani nepoděkovala. „Vypadá to, že nás čeká další pátrání, Martine. Začneme tím, že si dáme něco k snědku v tom Ukecaným masu, kde se zjevně scházejí *jisté živly*.“ Významně se podívala na Ivy a Sophii. Pak vypochoďovala z místnosti a kameraman spěchal za ní.

„Tyhle celebrity,“ pokrčil Toby rameny směrem k Ivy a Sophii, jako by se tím mělo něco vysvětlit. Obě se na něj neupřímně usmály.

O pár chvil později se Ivy a Sophia vlekly směrem k jídelně.

„Musíš něco udělat, Ivy,“ řekla Sophia.

„Já?“ vykřikla Ivy. „A co ty?“

„Já nemůžu. Já jsem jenom fotografka,“ namítla Sophia. „Musíš získat to místo asistentky.“

Ivy věděla, že její kamarádka má pravdu. Ale také bylo jasné, že to nebude snadné. „Mám takový pocit, že mi Hvězdná Serena moc nedůvěřuje.“

„Musíš ji nějak obelstít!“ naléhala Sophia.

Ivy o tom přemýšlela a odhrnula si vlasy z obličeje. „Potřebuju sehnat nějaký vražedný citát,

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.